

contingat, quod causa conventionis, & reconventionis debeant, coram diversis iudicibus agitari, & diversis sententiis terminari, secundum Innoc. in c. cum nobis olim, de electio. Abb. in d. c. super eo quod, & plenius Doctores in c. 1. de munitis petitis. vide etiam nonnulla alia exempla per eodem Doctores superius adductos.

37 Et isthanc doctrinam hucusque à nobis propositam, & fundatam, limitare voluit, ut minimè procedat in appellatione interjecta à sententiam lata per iudicem delegatum quoniam illa emissa in una causa, suspendit jurisdictionem etiam in aliis causis, licet secus sit in ordinario, gl. in verbo ad tempus, in c. pastoralis, de appellat. per quam ita tenere Dominus de Rot. in dec. 15. alias 163, nota quod ubi, de appell. in antiq. contra latè insurgit eam reprobans Philip. Franc. Gem. relati & sequuti per Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. d. limit. 2. à n. 3. ubi etiam alias limitationes ponit & illas reputat veras.

38 Circa secundum casum seu distinctionis membrum, supra in initio huius capituli appositum, quando scilicet appellatur à sententia continente unum tantum, duo, plurave capitula connexa, & conjuncta, quæ tunc dicuntur illa, quæ ex continentia factorum separationem non recipiant, ad l. 1. c. si unus ex plur. appel. cum aliis allegatis per Boerium seu mavis Signoro, de Homodeis inter consilia Boerii in cons. 7. per totum & Felini c. significaverunt de except. Amilian. in cons. 75. cum futi. n. 12. & similiter Moder. in annot. ad Eguid. n. 145. post Innoc. in c. cum interloq. penult. & f. de re iud. optimè etiam Boer. in dec. 63. n. 4. latè & eleganter declarat Menoch. in tract. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. casu 95. per tot. ubi, quæ dicantur connexa, & quæ dicantur separata. Card. Tusc. pract. concl. tom. 1. litera A. concl. 266. per totam præcipuè à n. 4. Fulvius Paciac. tr. de probat. lib. 1. c. 26. n. 40. & 94. Sigismund. Scac. lib. 1. causarum. civil. & crim. c. 11. n. 362. cum pluribus seqq.

40 Igitur quando appellatur a sententia continente unum capitulum, vel plura tamen connexa, etiam si ab uno duntaxat interponatur appellatio, suspendit, & devolvit jurisdictionem ad superiorem super cæteris articulis, seu capitulis conjunctis, ita ut iudex inferior illa alia, à quibus provocatum non fuit ab altera parte, executioni mundare non poterit. Sed appellatione illa limitata, etiam à proponante quatenus contra, duntaxat, potest adversarius, qui non provocavit, uti, neque illa juvare atque tueri, & iudex superior potest super toto negotio, & sententia cognoscendo, mutare, alterare, seu annullare, & ea facere, quæ sibi iusta videbuntur, cum alios articulos non appellatos, connexos tamen devolvat appellatio, quia non transierunt in rem iudicatam stante appellatione ab uno conjuncto, ita voluerunt B. cons. 150. exordien. cum prædicta examinare Jacob de Ga. & Joan. Fab. Bald. & Salicet. in l. ampliore C. de apel. & ibi Alex. in addit. ad B. & idem Bal. in l. si. C. quando provocare non est necesse, vers. quero de tali casu, & ibi Salicet. & Alberi. in l. 1. vers. item si aliquis veli appellare, eodem tit. Barb. in c. Rayn. de testam. Ant. de Butr. in c. cum Joan. in ult. q. & ibi Abb. Sicul. Joan. de Immol. & Feli. vers. in text. ibi infrimantes. Rot. dec. 358. cum hoc casu appellatio sit communis l. ampliore C. de appell. Ozalc. dec. Pedemon. in dec. 142. n. 27. optimè & eleganter per Boerium dec. 73. n. 6. ubi reddit rationem, quia connexa reputantur unum, & idem individuum ratione connexitatis, ut

42 etiam dicit Ill. in cons. 187. incipit circa primum eolum. 7. v. 9. fallit lib. 1. & reddit etiam exemplum ipse Boerius, quod si quis petierit fundum, & in sententia fuerit sibi medietas fundi adjudicata, & pro alia dimidia reus fuisset absolutus, & ab alia sententia quatenus contra se faciebat, ipse actor provocaverit, quod iniuriam

appellatio totam causam suspendit, & devolvit, in tantum ut nec pro illa parte in qua non appellavit, sententia potest mandari executioni, & per Dinum cons. 26. questio talis est, tenet Cardin. Tusc. pract. concl. tom. 1. litera A. concl. 366. à n. 7. & n. 3. latè Scaccia de appell. q. 17. lim. 2. n. 25. ubi plura exempla & n. 31. Philip. Franc. in c. si duobus col. 4. n. 7. vers. sed quaritur primo, de app. Felin. in c. significaverunt 11. sub n. 5. vers. adverte etiam, de except. Vestr. in pract. lib. 7. c. 3. n. 30. Joan. And. in addit. ad Specul. tit. de appell. §. 1. col. si. vers. sed pone n. 13. Ant. de Butr. in d. c. si duobus n. 6. in si. quem ibidem referunt Abb. in si. n. 20. & Franc. sub n. 4. vers. secundo hoc fuit statutum, optimè etiam Decius ibi n. 55. Hieron. Gabr. cons. 38. sententia lata n. 1. & seq. lib. 1. Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. lim. 2. n. 25. & 26. & ita intelligi debet Marquell. de appell. 1. p. c. 28. n. 49. dum indistinctè & simpliciter asserit, quod appellatio quatenus contra, devolvit totam causam, tam in parte dimidia, qua succubuit, quam in parte sibi favorabili maxime quia in comprobationem allegat B. Boerium & Lancel. locis nuper citatis, juxta quos intelligendum est præcisè.

Et istam nostram doctrinam, declarandam esse, ut 43 procedat, quando talis est connexitas, ut sententia in uno capitulo lata pariat exceptionem rei iudicatæ in alio docuerunt Bal. in c. circa si. de contro. feud. apud pares terminos: Decius cons. 33. sub n. 4. col. 3. vers. & ad hoc bene facio lib. 1. post avant. cons. 99. & sentit idem Decius in c. ad hoc post prin. de appell. facit Rota in dec. 1. alias 138. si appellatur de off. deleg. in novis. & dec. 65. alias 461. si appellatur, de appellat. in novis, super quos latè examinantem vide Lancel. de attent. 2. p. c. 12. n. 8. & seqq.

Igitur cum per hanc appellationem ab una parte, 45 unoque tantum articulo connexo interposita, suspendat jurisdictionem iudicis à quo ne ulterius ad executionem cæterorum articulorum valeat procedere, imò ea appellatione etiam altera pars non appellans potest se juvare, & sibi prodest, iudex illi appellationi in totum, hoc est, respectu aliorum capitulorum connexorum deferre, omnimodo teneatur, ut ultra supradictos, etiam post alios loquens in viis executivis, ita dicit eleganter Perlador. lib. 2. rerum quotid. c. si. p. §. 12. sub n. 6. sequitur ut in tribunali per viam recursus, & violentiæ adito, necessariò declarandum vim facere iudicem, non deferendo appellationi, quæ realiter adest (cum ea se juvare potest adversarius) reponatque omnia postmodum attentata.

Pro quo etiam facit, quod Achill. de Graff. dec. 30. 46 attent. sub rubr. de attent. cui concordat alia ejusdem 31. incipit attent. eod. tit. Rota dec. 31. alias 163. si ab excommunicatione, de appell. in noviss. Mill. in report. verbo, appellans à sententia excommunicationis. Philip. Franc. in c. ad hac, l. 1. n. 1. nota de appell. Lanc. de attent. p. 2. c. 2. lim. 12. n. 23. & seqq. dicant, quod illa omnia quæ iudex inferior fecerit tangentia articulum, à quo est appellatum, sunt innovata, & attentata & ut talia revocanda, & multa alia circa hanc materiam, ubi de pluribus questionibus consulere Philip. Franc. in d. c. super eo quod & in c. si duobus, & in c. ad hac, l. 1. de app. & etiam Lanc. Robert. de attent. d. lim. 2. ubi multa, & præcipuè ibi latè videbis examinata: an inhibitiò emanata à superiore vigore appellationis emissa ab una tantum parte respectu unius articuli separati: an afficiat, & suspendat jurisdictionem iudicis à quo, ne ultra procedat ad executionem cæterorum articulorum separatorum, quando scilicet ipsa inhibitiò expedita fuit super omnibus articulis, licet pro uno tantum fuerit appellatio interjecta.

Et de pluribus effectibus huiusmodi appellationis, 48 si & quatenus contra, an in articulis separatis, seu connexis ab utraque parte interpositis, separatim tamen, quia

quis de causa possit cognoscere, & an de utraque appellatione, an diversis iudices impetrari possint pro singulis appellationibus, vide latè Scacciam post alios in tract. de appell. q. 10. art. 3. à n. 10. cum seqq. fol. 113. Et an & quando appellans quatenus contra altera parte non appellante, possit factæ appellationi renuntiare in præjudicium alterius, tam in articulis connexis, quam in separatis, tam intra terminum decem dierum, quam extra illum, vide exactè, & distinctè per Scac. de app. q. 17. lim. 2. à n. 99. cum seqq. & sup. à n. 95. cum seqq. Et an, quando appellatio ab interlocutoria devolvat totam causam tam in articulis connexis, quam in separatis, vide latè per eundem Scacciam q. 17. limit. 47. memb. 2. à n. fol. 51. quæ mei non est tractare, sed remittere tantum.

CAPUT III.

Tertiæ appellationi per aliquem emissæ à sententia, seu articulo causæ, aut etiam à tribus conformibus, an & quando iudex Ecclesiasticus non deferens, vim faciat.

SUMMARIUM.

- 1 Appellari tertio non potest in quacunque causa.
2 Sententiarum trium conformitas impedit ulterius appellare, si sint interlocutorie distinctivæ.
3 In quolibet casu articulo, seu gravamine diverso, bis poterit gravatus provocare, non amplius.
4 Jura plura canonica interpretantur genericè dispositionia, toties quem posse appellare, quoties sit gravatus.
5 Militis gravatus in una causa, totidem poterit bis à singulis gravaminibus appellare.
6 Tres sententias qui contra se reportavit super aliquo articulo seu gravamine etiam distinctivas, debet iudicatis acquiescere, quia contra illum præsumptio juris est.
7 Qualibet pars potest ab eodem articulo is provocare, ita ut super eodem quinquies ferri possent sententia.
8 Quod contingere potest, siue appellationes & sententia sint alternatim, siue successive, siue interpolatim late, & 21. Exemplificatur.
9 L unica C. ne liceat tertio provocare, ponderatur, & interpretatur.
10 L. 25. tit. 23. p. verba referuntur.
11 A sententia qua juris dispositione non transeant in rem iudicatam, appellari tertio non potest.
12 Desertio tollit appellationem etiam in actibus extrajudicialibus & aliis, qua non transeunt in rem iudicatam.
13 Deserens appellationem ab actu extrajudiciali, auditur per viam querela & recursus non tamen appellationis.
14 A sententia qua non transit in rem iudicatam, non auditur quis appellans post decem dies, licet alio remedio non excludatur.
15 A sententiis interpolatim aut alternatim latis, quæ sit executioni mittenda, & in cuius partis favorem.
16 Error lapsus esse Doctores in hoc articulo clarè monstratur.
17 Quatuor appellationes licet ab eodem articulo dentur, non tamen possunt requiri sex sententia.
18 Sententia tres conformes in quolibet articulo exequantur: non obstante qualibet exceptione etiam nullitatis, & 24. Tres conformes sententias aliquo pro se obtinente, impossibile est, ut altera pars alias tres habere possit in eodem articulo.
19 Variæ redduntur exempla siue sententia ferantur alternatim, siue interpolatim, siue successive, pro aliquo.
20 Clem. 1. de sent. & re iud. ut locum habeat, sufficit tres obtinere sententias siue successive, siue interpolatim, Salgado de protect. Reg.

- ant alternatim.
23 Quia tunc generaliter in omnibus casibus tertio provocari non potest.
24 Sententias tres conformes pro una parte dare non possumus, quin ab alia non detur duas appellationes precedentes.
25 Conformes sententia dicuntur quæ conveniunt in qualitate & substantia.
26 Conformitas datur ubi adest identitas rei, causæ, & personarum; siue verè, siue interpretative.
27 Sententia præjudicat ei qui verè vel representative eadem est persona.
28 Res iudicata dicitur ubi concurrunt identitas rei, causæ, & personarum.
29 Sententia in quo difformes dicuntur.
30 & 32 Sententia alias duas confirmans cum aliquo novo gravamine seu adiatamento, quod aliis non adsit, recipit appellationem licet in quo sit conformis exequatur hac appellatione pendente, ubi declaratur.
31 Et tunc sententia quæ pro una parte est appellabilis, & pro alia in appellabilis, iudicatur dividua.
32 Appellatio si aliquo casu sit permixta ubi tertio provocari non potest, non impedit trium conformium executionem nec causat attentatum.
33 Sententia tertia aliquid de novo aliis addens, de quo sit actum in cæteris instantiis, tacite aut expresse non dicitur prima super adiatamento, sed ultima.
34 Appellationis prohibitio & permissio consurgens circa eisdem sententia diversa & separata, unaquaque qualitas operatur in suo subiecto.
35 Ab expensarum petiturum condemnatione in ultima sententia, quarum nulla mentio facta est in cæteris instantiis, tanquam à novo gravamine licet appellare.
36 Expensarum petiturum omnia condemnatio in sententia non intelligitur condemnatio ibi illis absolutus.
37 Victor in principali non potest appellare ab omnia condemnatione expensarum, si adversarius victus à principali sententia appellavit, & de ratione.
38 Victor potest ab expensarum omnia condemnatione appellare, quando victus à sententia principali non provocavit.
39 Et idem est quando victus appellavit limitatè quatenus contra.
40 Et quid quando victus simpliciter à sententia appellavit, appellationem non prosequitur, remissive.
41 Supradicta procedunt in expensis petitis officia iudicis mercenario duntaxat.
42 Expensas iure actionis debitas & in condemnatione omittas potest victor denuo petere, etiam sententia super principali transacta in rem iudicatam. Redduntur exempla, ibidem.
43 Reservatio iurium facta in ultima sententia illius respectu dicitur cæteris difformis, & datur appellatio à reservatione nova.
44 Sententia ultima condemnans ad eandem summam, ad quam alia, sub conditione tamen quatenus facta calculo tanta summa debeatur, non exequitur, quousque conditio purificetur.
45 Conformes non dicuntur sententia, si ultima lata sit non super desertione, ut in exemplis.
46 Tamen cum transeant due in rem iudicatam ob desertionem, executionem mereantur.
47 Sententia, quæ tendunt ad diversum finem, non dicuntur conformes.
48 Sententia diversa in tempore dicuntur difformes, & datur exemplum.
49 Sententia, altera absolvens, quia non est probatum, altera observatione iudicis, non sunt conformes.
50 Tertia sententia declarans alias duas precedentes nullas quæ postea est revocata per aliam declarantem validas priores, an illis ista ultima dicatur conformis.
51 Et an tunc executio illarum sententiarum permittenda est non obstante appellatione ab hac ultima.

- 52 Tertia sententia alias duas latas super principali causa declarans nullas, dicitur prima respectu articuli nullitatis, & quarta qua illam revocat, dicitur secunda, & recipit appellationem.
- 55 Quod declaratur pulchre usque ad.
- 56 Duabus sententiis super principali lata conformibus, si a secunda appelletur, & simul de nullitate agatur, tertia fertur illas ut nullas revocans, si quarta fertur priores duas conformans, illis dicitur conformis.
- 57 Quarum trium conformium super principali sit executio, licet appellari possit ab ea respectu nullitatis.
- 58 A nova additamento sententia licet possit appellari, tamen sententia exequitur in eo quod conformis est aliis duabus.
- 59 Sententia ut tanquam conformes exequantur, non est necesse, ut in toto sint conformes, sed in articulo conformi appellationem excludunt.
- 60 & 64 Sententia tres diversa summa in minori dicuntur conformes, cui diminutio nocet, non appellat.
- 61 Sententia quod dicantur conformes respectu majoris summa simpliciter, qui teneant.
- 62 Minor summa naturaliter inest majori.
- 63 Sententia tres non dici conformes respectu majoris summa nec exequendas, qui teneant.
- 64 Verior opinio resolvitur.
- 65 Unaquaque pars licet tertio appellare non possit ab eodem articulo, tamen adversarii appellationi recte potest adherere.
- 66 Quilibet appellatio est communis utrique parti etiam non appellanti.
- 67 Nisi appellatio fuerit limitata quatenus contra, &c.
- 68 De jure regio vix possunt dari quatuor appellationes a quolibet articulo, & quare, & quid in foro Ecclesiastico, ibid.
- 69 Una sententia quando exequenda sint vigore statuti, idem de illis judicandus est, ac de tribus conformibus.
- 70 De exceptionibus oppositis tribus sententiis vel duabus conformibus juxta statutum qui videndi.
- 71 Conformes que sententia dicantur, de limitationibus & ampliationibus.

Si quis in quacumque lite iterum provocaverit, non licebit ei tertio in eadem lite super eisdem capitibus provocacione uti; verba sunt Justiniani Imperatoris in l. unica, C. ne liceat tertio provo. &c. quod probat & eademmet rubrica ibi, nec liceat in eademque causa tertio provocare, &c. comprobatur etiam text. in c. directe & text. in c. si a nobis, text. in c. si autem in princ. & in §. si quis in quacumque 2. q. 6. & est de jure Regio l. 2. §. iii. 2. p. 3. & ubilibet gl. & DD. & isti passim alibi: data namque trium sententiarum conformitas sive sit in definitiva sive interlocutoria, prefata lex dispositio procedit gl. in clem. 1. verbo sententias, de re jud. & ibi Cayd. in q. 5. & Imol. super gl. in d. verb. sententias, & Bonif. super gl. 6. vers. conclude, quod ista clem. ubi Barb. in gl. 7. sententias. Bal. in d. l. 1. vers. & nota Marant. de ord. jud. 6. p. iii. de app. sub. n. 268. Ant. Gabr. lib. 2. concl. tit. de exc. rei jud. concl. 1. n. 15. & ferè omnes infra citandi.

Generale enim est, ut à tertia sententia sive definitiva, sive interlocutoria, habente alias duas precedenti conformes, appellatio denegetur, probant per d. l. 1. gl. Cyn. B. Bald. Salicet. & Paul. de Castr. ibi. Speculator tit. de app. §. quoties in prin. lib. 2. fol. 193. Nicell. tr. de concord. gl. concord. 6. fall. 2. §. n. 67. tom. 18. fol. 194. Vestr. in pract. lib. 7. c. 3. vers. generaliter n. 29. Cravet. conf. 183. regul. n. 1. Rebuff. tract. de app. art. 7. gl. 2. n. 29. vers. decimo quinto. Marquell. tr. de commiss. 2. p. c. 1. a. n. 1. fol. 355. in 2. impress. aliis c. 4. Tess. Fossan. dec. 122. tertio provocare n. 3. Quæ quidem legis verba præ cæteris explanabo

aliis, & indigeas difficultates claras reddam; præmittens ut horum jurium regula; dum dicta ab aliqua causa, seu articulo non esse licitum tertio provocare, & sic tertiam appellationem prorumpere, seu in sententia definitiva sive in interlocutoria, intelligenda, & declaranda sit ut procedat in uno eodemque articulo, & gravamine, ut ab eo non sit bis à gravato interjecta appellatio est admittenda; ac secus in diversis articularis, & gravaminibus alicujus causæ, nam si quis in discursu cujusvis litis pluries gravetur; super diversis tamen articulis, toties poterit appellare, & duas appellationes successivè interponere, super quolibet diverso articulo; ita notant gl. verb. appellare in d. c. directe de appell. & gl. 2. in d. c. sua nobis eod. tit. & ibi etiam Philip. Franc. col. 3. in princ. vers. in gl. in verb. appellare, & in d. c. sua nobis. Abb. n. 6. & 7. & Philip. Franc. col. 5. in princ. vers. in gl. secunda, in princ. nota. &c. Specul. in tit. de appell. §. quoties in prin. lib. 2. Alexand. conf. 76. incipit in causa & licet. vol. 2. Decius conf. 49. incipit præstantissime Doctor. in 1. colum. qui dicunt, ita esse intelligendum text. in c. quoties, c. omnis oppressus cap. ad Romanam c. & idè 2. q. 6. quibus cavetur toties quem appellare posse, quoties sit gravatus; idem etiam probat Marant. de ordine judicio. 6. p. iii. de appellat. sub. n. 269. ubi dicit quod regula d. jurium procedit, in uno eodemque articulo, non licere tertio appellare nam si aliquis millies gravaretur, in una causa super diversis capitibus, semper potest bis appellare super unoquoque capitulo, & tam in definitiva, quam interlocutoria. Et probat d. l. unica ibi, super eisdem capitibus. Alexand. d. conf. 77. n. 2. vol. 2. Abb. n. 97. vol. 1. Marchesari. de commiss. 2. p. c. 1. aliis c. 4. n. 1. fol. 355. in 2. impressio. Cæsar. Barz. in Bononiens. decis. §. 5. Domini n. 8. & reddunt omnes rationem, & Bald. in d. l. unica in prin. ubi Salicet. sub. n. 2. & ibi etiam B. quia qui tres sententias contra se reportavit, unam in causa principali, seu prima instantia, & duas in causa appellationum; debet acquiescere judicatis, nam ex quo bis appellans succubuit, oritur præsumptio injustitiæ contra eum, ex quibus rectè de luci potest in nostro casu conclusio regulæ, ut tertia appellationi per aliquem interposita in causa principali, vel in incidenti articulo, & gravamine (qualificatio tamen & aliis appellabilis; juxta Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 20.) judex Ecclesiasticus non deserens, violentiam nullam fecisse, declarabitur, cum talis appellatio ut à jure reprobata, merito est à judice rejicienda ut probabimus latius Deo dante inferius.

Sed prædictorum jurium, & Doctorum regula, & doctrina ut in causa tertio appellari non liceat est notabiliter intelligenda, ac declaranda, ut locum sibi vindicet quando ab una eademque met, persona tertio appellatio proponitur, postquam duas illas in alia causa principali, vel in illo articulo interponens, succubuit; at altera pars rectè poterit duas alias postmodum appellationes emittere, super eadem causa, seu articulo, ita ut quatuor appellationes jure possint concurrere super eodem articulo, seu sententia; nam quilibet pars bis queit appellare, & per consequens quinque sententiæ super principali causa, seu articulo incidenti, intervenire valent ad plus, cum minus etiam intervenerint, prout contingere, sive successivè, sive alternatim, sive interpolatim ferantur, poterit prout ex varietate exemplorum (quibus res fiet manifesta) apparebit.

Ecce à sententia pro te lata provocavi in instantia appellationis, illa revocata, & alia fertur pro te; appellas ab hac secunda: prior confirmatur à tertia; iterum appello à tertia, & quarta declaratur pro me; iterum & tu appellas ab hac, & quinta vel pro te, vel pro me fertur, ecce quatuor appellationes, & quinque sententiæ, & neuter nostrum iterum appellat, quia duas quilibet proposuit alternatim, & tertia ei denegatur.

Ecce

Ecce aliud exemplum: interpolatim, vel alternatim fertur pro me prima sententia appellans semel, & confirmatur per secundam; appellans iterum & revocatur per tertiam, appello semel, & confirmatur tertia per quartam, appello iterum, & revocatur per quintam, ecce quatuor appellationes cum quinque sententiis, & in uliis exemplis protinus redituris. Quæ quidem doctrina omnium est concors Doctorum communis, nemine dempto, nec reluctante, prout eam cum exemplis affirmant, Joan. Andr. in c. directe, de appellatio. §. quoties per totum. Bart. in l. unic. C. ne liceat, ter provo. Salic. ibi num. 1. & 2. optimè Abb. Panormita. in c. directe n. 8. vers. secunda nota, & ibi etiam latè Philip. Franc. col. 3. in princ. vers. secunda conclusio sit appellat. idem Abb. in c. sua nobis, sub num. 7. vers. item intelligo textum, eodem tit. & ibi Franc. col. 4. in princ. vers. in gloss. secunda, in pri. not. & c. gl. & cæteri Doctores in d. c. directe, & dic. sua nobis. Marant. de ordine judicio. 6. p. iii. de appellat. num. 269. vers. item procedit. Joan. Anton. de S. Georgio in d. c. sua nobis num. 7. & num. 8. Scoi. in regul. 50. provocare tertio, &c. Card. Tusc. conclus. jour. tom. 1. litera A. concl. 403. n. 2. Socin. conf. 39. capio primum, sub n. 16. & 17. lib. 4. Petrus Surd. conf. 163. arbitror, num. 1. in fi. num. 2. lib. 2. pro qua facit text. in d. l. unica. ibi, si quis in quacumque lite iterum provocaverit, non licebit ei tertio, &c. ponderatis verbis illis (si quis & ei,) ut ei, qui semel ac iterum provocavit, imposta sit prohibitio amplius provocandi per illum text. & rub. quem ad hoc optimè ponderavit ibi Salicet. sub n. 2. vers. in text. ibi, & bene dicit ei, quia alteri parti bene esset licitum & tertio, & quarto diversis provocare, quia esset super articularis, &c. facit etiam l. 2. §. iii. 2. p. in sequentibus dos veces se puede home alçar de un mismo juicio que sea dado contra el en razon de alguna cosa o de algun fechos mas si después fueren confirmados los dos juicios por el juzgador de la alçada, non se pue de alçar tercera vegada la parte, contra quien fue dada la sententia Catenemos quel pleyo que es jugado, è es mirado por tres sententias es derecho, è que grave cosa seria aver de sperar sobre una misma cosa la quarta sententia, mas si por aventura el juez de alçada revocasse los dos juicios primeros, diciendo que non fueran dados derechamente, entonces bien se puede alçar la parte contra quien revocassen los juicios, &c.

Quæ doctrina ut verissima etiam procedit in sententiis, quæ juris dispositione, & prærogativa non transeant in rem judicatam, quoniam si quis fuerit per tres sententias condemnatus, non poterit alterius per viam appellationis audiri, Abb. in c. sua nobis. 6. §. n. 7. ubi mandat ut mirabilem glossam in c. fraternitatis verbo fornicatio, de frigid. de appell. in d. c. fraternitatis. 6. n. 21. vers. ultimo ponderabis, de frigid. & malefi. Philip. Franc. in d. c. sua nobis sub num. 10. vers. in gloss. 2. & in c. directe 39. n. 8. concl. 6. de appell. Ruin. conf. 79. queritur 1. num. 2. lib. 5. Ant. Gabr. comm. conclus. tit. de execut. rei jud. concl. 1. ampliation. 6. num. 13. & loquendo in causa matrimoniali, Petr. Surd. conf. 223. publicatis, numer. 31. lib. 2.

Et confirmatur, quia desertio tollit appellationem etiam in actibus extrajudicialibus, & similibus gravaminibus; quæ non transeunt in rem judicatam, ut ex Abbate refert Franc. in c. cum sit Romana col. 3. n. 15. de appellat. & in c. directe sub num. 8. eodem tit. dicentes quod deserta appellatio interposita ab actibus extrajudicialibus appellare amplius, non auditur per viam appellationis sequitur Scaccia de appellatio. quest. 17. limit. 1. n. 7. & 8. dicens, quod poterit tamen audiri per viam querelæ contra injustitiam sententiæ extrajudicialis, Abb. in c. fraternitatis, sub num. 21. idem in d. c. sua nobis, sub n. 7. & Francus sub n. 10. de appellatio. Ant. de Butr. in clator. 7. vers. finem de sentent. & re jud. Ruin. d. conf. 79. n. 1. lib. 5. Vide Scacciam suprâ.

Pro cujus confirmatione Abb. in d. cap. sua nobis n. 7.

& Philipp. Franc. in d. o. directe illud conducunt, quod in iis casibus, quorum sententiæ non transeunt in rem judicatam, tamen non admittitur appellans post decem dies, licet aliis remediis non excludatur.

Sed extat difficultas, cum interpolatim, seu alternatim late sunt sententiæ, quæ sit, & pro qua parte executione mandanda; in quo quidem articulo variè locutos fuisse Doctores invenio, siquidem Speculator in tit. de appell. §. quoties num. 2. & 3. p. 2. hanc movit difficultatem, quando tu scilicet habuisti pro te duas confirmatorias, & ego pro me alias duas, & postquam hinc inde arguit modò quod reus originarius debeat obinere, modò quod is qui prius sententiam obtinuit, sive sit reus, sive actor & tandem relinquit eam, disputat Joan. Andr. in additio. ad illum, inquit, hodie esse dicendum, ut habetur in clem. 1. de re judi. ex qua colligitur actorem debere obtinere, qui habebit tres sententias pro se Abb. Panormita. illos referens in d. c. sua nobis, sub n. 8. nihil resolvit, sed illud etiam sub dubio addidit, ut his videatur prævalere qui ultimè obtinuit.

Sed non possunt non tantorum vitorum in re tam facili, gravique errasse, mirari, siquidem in primis eorum ex Speculatore propositio (dam supponit quamlibet partem habere tres sententias pro se, si quidem proponit, quando unaquæque habet duas confirmatorias pro se, ut diximus) falsa est, impossibilis enim verò etiam si demus quatuor appellationes, impossibile est intervenire sex sententias, sed quinque tantum, ut statim mathematico principio per computationem eorum demonstrabo, ac ideo eorum disputatio rectè cadere non potest.

Et pro apposita solvenda difficultate suppono vulgarè illud juris principium, quod in causa, seu articulo tres conformes executioni mandandæ sunt, non obstant regulariter quilibet exceptione, etiam nullitatis, text. est in clem. 1. de sent. & rejud. ubi gl. & Doctores etiam superius relati in d. l. unica. & in d. c. sua nobis, & d. c. directe de appell. & alibi passim; at eo ipso quod aliqua pars habet pro se tres sententias conformes, est impossibile, ut altera alias tres obtineat & pro se, sive adit d. sive tres, sive etiam quatuor (cum amplius non possint) appellationes in illa causa, sed interdum nullam sententiam, quandoque unam, & quando plus, duas dumtaxat habere poterit, quoniam nisi quinque ferri possunt, quomodo libet fiat eorum, & appellationum computatio sive successivè, sive alternatim, sive interpolatim.

Ecce quando successivè feruntur tres sententiæ conformes, fertur prima sententia pro te, appello semel, fertur secunda pro te, appello iterum, fertur etiam tertia pro te, ecce tres sententias conformes pro te latas, pro me autem nulla, & duas appellationes à me interjectas, executioni mandandæ sunt illæ tres conformes, cum amplius non appello. Ecce interpolatim prima fertur pro me, appellas; secunda fertur pro te, appello, tertia fertur pro te, appello; quarta itidem fertur pro te non possum amplius appellare; quia bis appellavi, ecce quatuor sententias, & tu habes tres conformes 2. 3. & ego unam dumtaxat primam, & sic cum amplius non appelletur tres illas exequendas esse non est dubium. Quando autem alternatim pronuntiantur, sit exemplum.

Fertur prima pro me, appellas, fertur secunda pro te, appello; fertur tertia pro me, appellas, fertur quarta pro te, appello; fertur quinta pro te, amplius non appello, vides quatuor appellationes, quia quilibet nostrum bis appellavit, & vides quinque sententias, pro me duas dumtaxat, pro te tres, & quæ exequantur, cum amplius appellare non possim, juxta d. l. unica.

Aliud sit exemplum, fertur prima pro me, appellas semel, fertur secunda pro me, appellas secundo, fertur tertia pro te, appello semel; fertur quarta pro te, appello iterum; fertur quinta pro te, ecce quatuor

R r 4 appella